

ACTE D'INVESTIDURA DE
DOCTOR HONORIS CAUSA

DEL SENYOR

HENRY CHESBROUGH

UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL DE CATALUNYA

AULA MAGNA, 22 DE MAIG DE 2014

ACTE D'INVESTIDURA DE
DOCTOR HONORIS CAUSA

DEL SENYOR

HENRY CHESBROUGH

UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL DE CATALUNYA

AULA MAGNA, 22 DE MAIG DE 2014

Maig de 2014

Edita:

Servei de Publicacions de la Universitat de Vic -
Universitat Central de Catalunya
C. de la Sagrada Família, 7. 08500 Vic
www.uvic.cat

Disseny:

Eumo_dc

Caplletra de la coberta:

Marina Berdalet

Impressió:

Copyset

SUMARI

7

ACORD DEL CONSELL DE DIRECCIÓ DE LA UNIVERSITAT DE VIC - UNIVERSITAT
CENTRAL DE CATALUNYA I DEL PATRONAT DE LA FUB DE CONCESSIÓ DEL
TÍTOL DE DOCTOR HONORIS CAUSA AL DR. HENRY CHESBROUGH

9

APADRINAMENT DEL DOCTORAND
DR. XAVIER FERRÀS

13

LAUDATIO DEL PROFESSOR HENRY WILLIAM CHESBROUGH
DR. FRANCESC SOLÉ I PARELLADA

19

REFLEXIONS D'UN ESTUDIANT D'INNOVACIÓ
DR. HENRY CHESBROUGH

25

PARLAMENT DEL **DR. JORDI MONTAÑA MATOSAS**
RECTOR MAGNÍFIC DE LA UNIVERSITAT DE VIC - UNIVERSITAT
CENTRAL DE CATALUNYA

30

LA MEDALLA DE DOCTOR HONORIS CAUSA

31

LA MEDALLA DE DOCTOR DE LA UNIVERSITAT DE VIC

32

LA CAPLLETRA DEL DOCTOR HONORIS CAUSA

63

CURRÍCULUM VITAE DEL DR. HENRY CHESBROUGH

33

ENGLISH TEXTS

**SCIENTIAE PATRIAEQUE
IMPENDERE VITAM**

UNIVERSITAT DE VIC

ACORD DEL CONSELL DE DIRECCIÓ DE LA UNIVERSITAT DE VIC -
UNIVERSITAT CENTRAL DE CATALUNYA DE CONCESSIÓ DEL TÍTOL DE
DOCTOR HONORIS CAUSA AL DR. HENRY CHESBROUGH

El Consell de Direcció de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya, a proposta de la Facultat d'Empresa i Comunicació i de la vicerectora de Recerca i Transferència de Coneixement, va acordar el dia 18 de març de 2014 d'elevat al Patronat de la Fundació Universitària Balmes la proposta de concessió del títol de Doctor Honoris Causa per la Universitat de Vic al Dr. Henry Chesbrough per la seva aportació a la innovació i l'emprenedoria a l'empresa, especialment a través del concepte d'innovació oberta.

ACORD DEL PATRONAT DE LA FUNDACIÓ UNIVERSITÀRIA BALMES
DE CONCESSIÓ DEL TÍTOL DE DOCTOR HONORIS CAUSA PER LA UNI-
VERSITAT DE VIC - UNIVERSITAT CENTRAL DE CATALUNYA AL DR.
HENRY CHESBROUGH

El Patronat de la Fundació Universitària Balmes, a proposta del Consell de Direcció de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya, en sessió ordinària celebrada el 24 d'abril 2014, va aprovar la concessió del Doctorat Honoris Causa al Dr. Henry Chesbrough.

APADRINAMENT DEL DOCTORAND

Dr. Xavier Ferràs

Degà de la Facultat d'Empresa i Comunicació

Henry William Chesbrough, nascut el 1956, és el pare del concepte Open Innovation. Un concepte brillant i inspirador, que trenca amb el vell paradigma de la innovació com a procés lineal, tancat i limitat a les fronteres d'una única organització. Des de la publicació del seu best-seller *Open Innovation: the New Imperative for Creating and Profiting from Technology*, el 2003, tenim l'evidència científica que la innovació, procés clau per la competitivitat de les nacions, no és només un procés de generació i transmissió de coneixement sinó que en realitat és un procés complex i interactiu, de profunda naturalesa social i relacional.

El professor Chesbrough va demostrar que les idees externes a les organitzacions podien ser tan valuoses com les idees generades internament, i que les empreses podien i havien d'acudir a fonts externes de coneixement per millorar la seva competitivitat, fomentant les aliances estratègiques i la generació de confiança entre els agents. La idea d'innovació oberta emergeix de realitats inqüestionables que el professor Chesbrough observa amb nitidesa i lúcida capacitat d'anàlisi, i a partir de les quals sintetitza un nou paradigma de conversió del coneixement en creixement econòmic, el d'innovació oberta:

- La ingent producció de coneixement científic. Cada cinc anys, aproximadament, es dobla el coneixement disponible al món en termes de publicacions científiques. Cada dia es publiquen uns 5.500 nous articles indexats en *journals* internacionals. Milions de científics, arreu del món, fan avançar de forma inexorable la frontera del coneixement. I la innovació és el procés que ha de convertir aquestes descobertes en nou valor econòmic i social.

- La constatació que la tecnologia és un element fonamental de competitivitat. La tecnologia incrementa dràsticament les taxes de productivitat. Cap altra forma d'innovació ho fa amb la mateixa força. I la tecnologia necessita massa crítica, generalment inabastable a nivell individual, però assolible mitjançant xarxes i aliances estratègiques amb proveïdors de coneixement.
- La necessitat d'hibridació per competir en l'economia del segle XXI. Els projectes mixtos, creuats, entre empreses i individus de diferents sectors i procedències són aquells més exclusius i amb major capacitat de diferenciació.
- La força habilitadora de les xarxes informàtiques globals, que permeten localitzar, en temps real, qualsevol coneixement o oportunitat complementària, en qualsevol part del món.

Sota aquestes observacions, el professor Chesbrough elabora una nova teoria que eleva la innovació empresarial a fenomen obert i internacional. No ens pot passar per alt la importància i l'impacte que els treballs del professor Chesbrough tenen per al món universitari, per a la pròpia concepció de la universitat com a font primària de generació i transferència de coneixement, i pel rol que les universitats han de jugar com a motors de creixement econòmic i de benestar social. Si la competitivitat de les empreses depèn de l'existència de coneixement estratègic, i aquest es pot generar arreu del món, aleshores les universitats han d'aspirar a l'excel·lència en un entorn global, establir sòlides relacions amb empreses i altres agents del sistema mundial d'innovació, i posicionar-se com a nodes internacionals de coneixement, al servei del benestar i del progrés del món.

Per a l'empresa, la innovació oberta és una manera més profitosa d'innovar, reduint costos, accelerant el temps d'arribada al mercat de les noves idees, incrementant el grau de diferenciació dels productes i generant nou valor per a les organitzacions i la societat en el seu conjunt. La major part de les grans corporacions industrials mundials, com Lego, Unilever, Procter & Gamble, Phillips, Beiesdorf, Siemens, Akzo-Nobel, Cisco, Hewlett Packard o Shell han adoptat aquest nou model d'innovació que el professor Chesbrough va conceptualitzar. Per això

han construït potents consorcis i ecosistemes innovadors al seu entorn, on les universitats i els centres de recerca juguen un paper determinant.

Però la innovació oberta dóna també un altre matís, no estrictament econòmic al fenomen de la innovació: des de les aportacions del professor Chesbrough sabem també que la innovació té naturalesa cooperativa, i que el seu terreny de joc és el món. Creativitat, cooperació i internacionalització, conceptes amb els quals la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya se sent plenament identificada i que han de ser divises del nostre futur. Per això, l'esperit de la innovació oberta inspira la nostra visió d'esdevenir una universitat global, innovadora i oberta al territori i al món.

Henry Chesbrough té un perfil mixt, també obert. Llicenciat en ciències econòmiques per la Universitat de Yale, i MBA per Stanford, després d'una exitosa carrera com a directiu a la indústria dels semiconductors al Silicon Valley, el clúster innovador més famós del món, i d'una autoconfessada "frustració" per la manca d'entesa entre l'acadèmia i la indústria, va decidir iniciar un doctorat, amb la finalitat també confessa de reduir el *gap* entre aquestes dues institucions. El professor Chesbrough, doncs, encarna en ell mateix el paradigma del professional mixt, bon coneixedor del món de l'empresa, *practitioner* experimentat, però impregnat de rigorós mètode científic. La seves investigacions el van col·locar a l'elit acadèmica mundial en els camps de la innovació, la gestió de la tecnologia, la propietat intel·lectual i la competitivitat empresarial, camps en els quals ha publicat més de 100 articles en revistes com *California Management Review*, *Research Policy*, o *Harvard Business Review*. Va ser professor de la Harvard Business School entre 1997 i 2003, i de Berkeley (Universitat de Califòrnia) des d'aleshores, on actualment és director executiu del Center for Open Innovation de la Haas School of Business.

Per tot això, per la seva contribució decisiva en el camp de la innovació, i pel que les seves aportacions han significat quant al posicionament de les universitats en el món econòmic, sol·licito, Magnífic Rector, que doneu compliment a l'acord del Consell de Direcció de la nostra universitat i investiu el Dr. Henry Chesbrough com a Doctor Honoris Causa per la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya.

LAUDATIO DEL PROFESSOR HENRY WILLIAM CHESBROUGH

Dr. Francesc Solé i Parellada

Catedràtic de la UPC i director del Parc UPC

El doctor Henry William Chesbrough va néixer el 1956 i és professor de la Universitat de Berkeley, a Califòrnia.

Les persones dediquen la seva vida a, almenys, tres itineraris: l'itinerari personal, l'acadèmic i el professional. El brillant itinerari acadèmic del Dr. Chesbrough predestina gairebé el seu itinerari professional futur. Per un costat, els seus estudis de màster i doctorat li permeten aspirar a una carrera acadèmica en un camp de l'organització econòmica que tindrà una evolució ràpida i decisiva per a l'economia, i per l'altre, els coneixements adquirits i l'ambient viscut li faciliten l'entrada en el món del negoci de la innovació, de les empreses de base tecnològica i de les *spin-off*. La gestió intel·ligent dels dos itineraris, l'acadèmic i el professional, ens dibuixen una trajectòria personal que serà coherent i que culminarà en un èxit consistent i reconegut.

Titulacions

El doctor Chesbrough és llicenciat en Ciències Econòmiques per la Universitat de Yale, té un MBA de la Stanford Graduate School of Business, with Highest Honors, i un doctorat de l'Escola de Negocis Haas de la Universitat de Califòrnia, Berkeley, que posteriorment serà el seu centre de reflexió i acció.

L'itinerari en l'empresa

Acabats els seus estudis, en el període que va del 1979-1981, inicia el seu itinerari professional treballant primer a Bain and Company, Boston, com a consultor associat en l'estratègia empresarial per a empreses ba-

sades en la tecnologia. De 1983 a 1990 treballa a Quantum Corporation (Milpitas), on arriba a vicepresident de Màrqueting i Desenvolupament de Negocis. I, entre 1990 i 1996, treballa a Chesbrough Associates, Inc, Menlo Park, Califòrnia, en l'oferta de serveis de definició de producte i consultoria de màrqueting per a les empreses de base tecnològica en la indústria de la computació. Aquest itinerari professional li fa descobrir la importància que per a la competitivitat, tant de les organitzacions com dels països, tenen la tecnologia i la innovació. Recordem que Peter Drucker, el pare del management modern, deia: "En una empresa el més important és la innovació i el màrqueting, la resta són costos". El professor Chesbrough té l'oportunitat de treballar de primera mà aquests dos elements de l'acció a l'empresa. Aquestes vivències tindran una influència decisiva en la seva trajectòria acadèmica.

A la universitat com a professor

L'any 1997 retorna a la universitat. El seu itinerari professional canvia de rumb al passar d'executiu a professor assistent a la prestigiosa Escola de Negocis de Harvard. Posteriorment s'incorpora a la Haas School of Business de la Universitat de Berkeley, a Califòrnia, amb la categoria de professor adjunt.

Les assignatures que imparteix a la Haas School són les següents: *Managing Innovation*, *Introduction to the Management of Technology*, i també *Innovation in Services and Business Models*, en el MBA.

Els professors sabem per experiència que ensenyar no equival a saber ni a saber fer, sabem que és una simulació per fer aprendre. Sabem que quan s'ensenya des de l'experiència i amb l'objectiu clar de fer aprendre, el percentatge d'èxit en la nostra feina augmenta de forma notable i els alumnes se n'adonen. Però també sabem que ensenyar disciplines empresarials ens permet reflexionar, imaginar models per fer més assequible el garbuix d'idees que comporta el *management*, ens permet assegurar els nostres coneixements i, per tant, créixer com a professors i com a eventuais difusors, divulgadors o transmissors del saber. Ensenyant construïm visions de la realitat que ajudaran els nostres alumnes o les organitzacions a triar en situacions compromeses entre diferents opcions.

Aquesta és la nostra feina, crear coneixement, i quan ens en sortim, es produeix el crit d'*Eureka!* (per fi ho he trobat!) que va sortir de la boca d'Arquímedes quan va descobrir la correspondència entre densitat i flotació dels cossos en els líquids. La comprensió del paper de la tecnologia i de la innovació en el desenvolupament i en la competitivitat no és una tasca fàcil, ja que l'organització econòmica general i les mateixes organitzacions ho condicionen. Crear conceptes i models és, per tant, essencial per a l'ensenyament de la nostra disciplina. Investigar és un camí per arribar la veritat però també ho és ensenyar i transferir. El professor Chesbrough excel·leix en aquestes tres funcions de l'acadèmia, no sols perquè hi treballa, sinó perquè hi arriba amb la preparació adequada.

La seva recerca

La carrera acadèmica vinculada a la innovació, és a dir, el canvi acompanyat de seva explotació econòmica exitosa el portarà, de forma natural, a entrar en camps íntimament vinculats com els dissenys organitzatius per implementar la innovació, els problemes associats a les *spin-off* basades en la tecnologia, els mercats financers específics, el complex món de la propietat intel·lectual, els models de negoci, i lògicament la curiositat el portarà a plantejar-se l'anàlisi comparativa de l'evolució de la indústria de la *high-technology* entre països, per exemple els EUA, el Japó i l'Europa Comunitària. L'estudi comparatiu respon a la pregunta «per què uns països se'n surten millor que altres?». Tots aquests inevitables interessos es troben reflectits en les seves publicacions.

Entre les publicacions del professor Chesbrough hi ha un llibre a ressaltar, de fet podríem dir que hi ha "el llibre" a ressaltar. "El llibre" du per nom *Open Innovation. El nou imperatiu per a la creació i l'aprofitament de la tecnologia*, publicat per HBS Press, l'any 2003. El llibre *Open Innovation*, si se'm permet el joc de paraules, és la principal innovació i contribució a la ciència del professor Chesbrough, de la qual parlaré al final d'aquesta semblança biogràfica. El llibre és per al professor Chesbrough el moment de l'*Eureka!* Imagino l'expressió de satisfacció del professor Chesbrough quan va acabar de polir el gràfic del paradigma de l'*Open Innovation* que des d'aleshores surt a la majoria de les presentacions que es projecten al món sobre innovació. Aquests llibre ve acompanyat d'al-

tres: l'any 2006 publica *Models d'Open Business. Com prosperar en el nou paisatge Innovació*, d'HBS Press; i més recentment, el llibre *Open Innovation: Investigant un nou paradigma*, publicat per Oxford.

Entre les set millors publicacions d'articles en revistes de qualitat, i que ell destaca en el seu currículum, ens trobem amb un article emmarcat en la disciplina de l'Economia del Canvi Tecnològic: "*The Differing Organizational Impact of Technological Change: A Comparative Theory of National Institutional Factors*" publicat a *Industrial and Corporate Change* 8, no. 3 (1999): 447-485. Es tracta de buscar els elements tecnològics que hi ha a la base del desenvolupament dels territoris i de la competitivitat de les empreses. Els països tenen diferents capacitats d'absorció i de creació de coneixement, i el mateix podem dir de les empreses. Aquest és un tema cabdal i no és casual que Xavier Marcet, un dels especialistes mes fins en innovació de Catalunya, dediqui bona part del pròleg de l'edició en castellà del llibre *Open Innovation* a una reflexió comparativa entre la situació econòmica espanyola i llatinoamericana i la els països avançats, basada en les reflexions del professor Chesbrough.

També trobem quatre articles sobre *Open Innovation* que, lògicament, aprofundeixen sobre el concepte, i dos articles més: "*Hierarchical Segmentation of R&D Process and Intellectual Property Protection: Evidence from Multinational R&D Laboratories in China*," with Xiaohong Quan. *IEE Transactions on Engineering Management* 57, no. 1 (2010): 9-21, sobre propietat intel·lectual, i "*Understanding the Advantages of Open Innovation Practices in Corporate Venturing in Terms of Real Options*", with Wim Vanhaverbeke and Vareska Van de Vrande, *Creativity and Innovation Management* 17, no. 4 (2008): 251-258, sobre Corporate Venturing. Aquests dos temes estan íntimament lligats a l'aprofitament del coneixement creat.

Val a dir que l'Economia del Canvi Tecnològic s'ha treballat abastament a Catalunya des de l'any 1972, a partir de Christopher Freeman i Natham Rosemberg i del desaparegut GREMI, i en innovació a partir de Peter Drucker (doctor honoris causa per la UPC) i, posteriorment, del professor Chesbrough. Ambdós autors han tingut una influència notable en el pensament sobre la innovació al nostre país. Recordem aquí les contribucions dels professors P. Escorsa, J. Valls, R. Maspons, J. Montaña, A. Pérez, Vila, i els experts/consultors X. Marcet, A. Cor-

nella, E. Barba, M. Barcelo i X. Ferràs, etc., tots ells assidus assistents al nostre estimat Fòrum Tecnològic. Val a dir que el professor Chesbrough no ha estat indiferent a l'interès per la innovació en el nostre país i, específicament, per la seva obra i ens ha distingit amb les seves visites, conferències i col·laboracions. El seu llibre ha estat publicat per l'editorial Plataforma de Jordi Nadal, excel·lent editor, per iniciativa de la Cambra de Comerç de Barcelona i amb la insubstituïble empenta de Xavier Marcet.

Responsabilitats en la universitat

A partir del 2003 el Dr. Chesbrough dirigeix el Center for Open Innovation, Haas School of Business. Posteriorment aquest centre ha esdevingut el Garwood Center for Corporate Innovation de la Haas School of Business de la Universitat de Califòrnia, Berkeley, del qual també és director. De fet, el Garwood Center hostatja les activitats de l'anterior Centre for Open Innovation amb el nom d'*Open Innovation Program*. El Garwood Center és el centre d'operacions del professor Chesbrough i, per tant, el seu laboratori d'experimentacions.

The Garwood Center for Corporate Innovation es focalitza en la innovació a les grans corporacions en els àmbits de l'Open Innovation, del Business Model Innovation, del Open Services Innovation i de l'Applied Corporate Innovation

Finalment, una breu semblança sobre la vida personal del professor Chesbrough

Al professor Chesbrough li agraden els esports. Practica l'esquí des de l'edat de cinc anys, la vela, anar en bicicleta, però també li agrada viatjar, ballar i anar al teatre.

Henry Chesbrough encarna els conceptes d'innovació oberta en tota la seva vida. És molt obert a noves idees, tendències i oportunitats. Gaudeix col·laborant. Sempre està innovant en la seva vida i li agrada pensar solucions imaginatives a les activitats del dia a dia. Combina aquesta obertura i l'instint per la innovació amb una poderosa disciplina i capacitat de concentració, i per això és una persona molt productiva.

En l'aspecte personal, Henry és un marit i pare afectuós per al que la

família és la prioritat, i m'han dit que fa mans i mànigues per ser a casa per al sopar de la família quan no està viatjant, i que treu temps per entrenar les seves filles en el futbol i el softbol. Finalment, té una activitat notable en l'àmbit del voluntariat.

Reflexió final

Finalment hem de constatar que “*Eureka!*” del professor Henry William Chesbrough, el que fa que el professor Chesbrough sigui un científic conegut universalment, és haver encunyat el terme “Innovació Oberta”. Ell és conegut universalment per aquest fet, però la seva obra, lògicament, va més enllà d'un sol concepte. Li hem d'agrair el model comprensible que dona sentit al concepte desllorigador d'una eina com la innovació, que s'esmuny entre els discursos divagadors. Calia trobar urgentment, entre tant discurs més o menys divulgador, un concepte que fos alhora rigorós i potent, però també útil, instrumental, palanca i eina per a les empreses i per a la política tecnològica. Hi ha una gran diferència entre una idea i una ocurrència, i també hi ha una gran diferència entre la fama, el reconeixement i el prestigi. L'obra acadèmica del professor Chesbrough és una suma d'idees útils que l'han portat a ser reconegut i a tenir prestigi entre els acadèmics i el món de l'empresa i de les organitzacions. És, per tant, un teòric de les ciències de la gestió que en la seva vida ha combinat la reflexió i l'acció.

Per totes aquestes raons, acadèmiques, professionals i personals, i per la seva implicació amb el nostre país, entenc que el nomenament del professor Henry William Chesbrough com a Doctor Honoris Causa per la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya està justificat i és molt merescut.

REFLEXIONS D'UN ESTUDIANT D'INNOVACIÓ

Henry Chesbrough

AMB MOTIU DE L'ATORGAMENT DEL DOCTORAT HONORIS CAUSA
DE LA UNIVERSITAT DE VIC - UNIVERSITAT CENTRAL DE CATALUNYA
22 DE MAIG DE 2014

Voldria començar amb un agraïment per al meu col·lega i amic, el professor Xavier Ferràs, per haver-me donat l'oportunitat de poder ser avui aquí amb tots vostès.

En Xavier m'ha aconsellat que els adreci un discurs de caire més aviat general, sense centrar-me gaire en la innovació. I, per tant, li he fet cas. Vull compartir amb vostès algunes reflexions que m'he fet després de passar molts anys de la meua vida compromès amb la innovació, tant practicant-la com estudiant-la. Parlaré una mica d'Open Innovation. Si us plau, mirin de superar les ganes de fer una becaina durant aquesta part del meu discurs.

Igual que molts professors, sóc ben educat, potser massa educat. Havent acabat uns estudis de llicenciatura d'Econòmiques a Yale i un MBA a Stanford, estava segur que l'escolarització per a mi ja s'havia acabat. Vaig tenir la sort d'entrar en una fantàstica empresa situada a Silicon Valley, anomenada Quantum. Es dedicava a fabricar discs durs, un sector d'allò més atractiu per treballar-hi el 1983.

Aleshores IBM era el gran rival. Havia inventat el disc dur original i duia a terme gran part de la recerca fonamental que feia avançar el sector. A més, la línia de fabricació era de primera línia mundial; tenia un gran equip de vendes, una marca forta i una reputació de qualitat. I tanmateix, malgrat totes les seves fortaleses, nosaltres li anàvem prenent quota de mercat.

El model d'empresa petita que se'n sortia tan bé a l'hora de competir amb una empresa molt més gran i excel·lent, em va acompanyar durant

molts anys, i fins i tot posteriorment va tenir el seu paper en el desenvolupament de l'Open Innovation, de la qual parlaré més endavant.

Vaig estar a Quantum com a empleat fins al 1990. Fins a 1995 en vaig ser assessor. Durant aquella època Quantum va créixer molt, i va ser una experiència meravellosa per a mi, personalment, i també per als nostres accionistes. Però, un cop se'm van consolidar els drets d'opció d'accions i la Katherine i jo vam tenir una filla, l'Emily, vaig veure clar que la indústria dels discs durs deixaria de ser un sector prou meravellós, d'ara endavant.

I me'n vaig anar a Berkeley a fer el doctorat. Nascuda la meva segona filla, la Sarah, em van contractar a la Harvard Business School. Hi vaig impartir docència durant sis anys. I després me'n vaig anar a Califòrnia, de tornada a la meva *alma mater*, la Universitat de Califòrnia a Berkeley, on he exercit com a docent a la Haas School of Business des de fa onze anys.

Aprendre de la crisi

De vegades es produeix una crisi que fa que les empreses hagin de canviar l'activitat d'una manera dràstica, si volen sobreviure. A nivell individual, si més no per la meva experiència, també hi ha moments de crisi que arriben sense avisar. I també vaig haver de canviar.

Si observo la meva trajectòria professional fins al dia d'avui, en destaco dues crisis. La primera la vaig viure quan encara era a Quantum. Als 31 anys me'n van fer vicepresident, i tenia una relació laboral excel·lent amb el meu cap. Va ser aleshores quan el van ascendir inesperadament. El va substituir una persona que venia de fora de l'empresa. En un moment donat, ja vaig veure que el nou cap i jo no ens enteníem. I vaig decidir que me n'havia d'anar.

Per mi va ser una època difícil. Durant dos anys, com Moisès pel desert, vagarejava per Silicon Valley cercant la Terra Promesa. Feia tasques de consultoria i buscava una altra empresa de nova creació que em semblés interessant. Després de dos anys de cerca infructuosa vaig canviar d'objectiu i vaig tornar a la universitat a fer un doctorat. Aquí no puc deixar de tenir un pensament per l'amor i el suport de la meva esposa Katherine. El seu marit havia passat de ser el vicepresident d'una empre-

sa dels Fortune 500 a un estudiant de doctorat de primer any. La pèrdua d'ingressos i d'estatus social era considerable. Però ella no es va queixar mai: em va ajudar moralment i financerament a passar el tràngol.

La segona crisi va esclatar mentre era a Harvard. Després de cinc anys a la Business School, em van dir que no m'ascendirien i que me n'hauria d'anar. Que em despatxaven, vaja! Va ser un xoc, una sotragada molt forta per al meu ego professional.

Suposo que, veient-me aquí avui per rebre un reconeixement, ja us podeu imaginar que el relat té un final feliç. Aquestes dues crisis van trasbalsar dramàticament la meva vida. Si no hagués tingut per sobre un director que no sabia ser un bon cap, mai no hauria fet el canvi cap al món acadèmic. I si no m'haguessin acomiadat de Harvard, potser mai no hauria escrit *Open Innovation*. Va ser aleshores quan em vaig assegurar per començar a escriure el llibre.

El poder de les anomalies

La innovació la podem estudiar de moltes maneres. Jo he fet servir la de buscar anomalies. Una anomalia és una constatació que entra en conflicte amb allò que segons la teoria hauríem d'esperar. Abans ja n'he presentada una: el sorprenent èxit de la petita Quantum davant la poderosa IBM.

Les anomalies són especialment allisonadores, ja que posen al descobert els límits de les nostres teories. Tal com Thomas Kuhn va assenyalar en la seva obra mestra, *The Structure of Scientific Revolutions*, els dogmes científics acceptats de tant en tant es veuen bandejats a causa de l'acumulació d'anomalies, les quals en conjunt porten a establir una teoria nova que explica millor l'evidència.

Mentre escrivia el meu primer llibre, *Open Innovation*, vaig considerar un seguit d'anomalies. I havia estudiat de molt a prop el Centre de Recerca de Xerox de Palo Alto. Aquest laboratori de primera línia mundial havia produït tecnologies sorprenents, però de la major part del valor del negoci no se n'havia aprofitat Xerox, sinó altres empreses. Vaig seguir Lucent Technologies, sortida de Bell Labs. Havia aportat al mercat un laboratori poderós i una cartera de patents molt forta. Competia amb Cisco, que no tenia cap d'aquests actius. I, tanmateix, Cisco

en sortia guanyadora. En el camp de les ciències de la vida, els grans laboratoris farmacèutics que organitzaven la innovació des del laboratori fins al pacient perdien terreny en una cursa de relleus d'empreses que aprofitaven la nova recerca dels centres mèdics acadèmics, engegaven empreses especialitzades i sovint concedien llicències de productes amb bons resultats per a les empreses farmacèutiques.

Per mi, el patró que es repetia en totes aquestes anomalies en innovació s'anava fent clar: els processos interns d'integració vertical propis del segle XX anaven obrint pas a un procés d'innovació més obert i repartit. *Open Innovation* es va convertir en una teoria nova que podia explicar anomalies sorprenents que no es podien explicar d'altra manera.

L'atractiu de Catalunya

Poc després de traslladar-me a Berkeley vaig rebre un missatge de correu electrònic d'algú de Catalunya a qui no coneixia. Molts dels que sou aquí ja coneixeu en Xavier Marcet d'LTC Project, però jo llavors no el coneixia. Vam dinar plegats a Berkeley i em va convidar a venir a fer una xerrada a Barcelona.

Arribat a Barcelona, vaig tenir ocasió de conèixer moltes iniciatives interessants i innovadores que es desenvolupaven aquí. Vaig establir contacte amb Xavier Ferràs, aleshores a l'Agència Catalana per la Competitivitat de l'empresa. Vaig conèixer Josep Piqué, que aleshores dirigia el projecte 22@. També Alfons Sauquet, el degà d'Esade Business School. I vaig tenir l'oportunitat de treballar amb Pablo Rodríguez, del Centre d'I+D de Telefónica a Barcelona. Fins i tot vaig gaudir d'un sopar inoblidable amb Ferran Adrià (pero a Berkeley, no pas a El Bulli!) De tot plegat n'ha nascut una estimació duradora per Catalunya. Ara tinc un càrrec a temps parcial i permanent a Esade.

Aquí he fet molts amics i gaudeixo molt de la cultura catalana. Des que hi sóc, he fet més dinars i sopars amb els col·legues catalans que amb tot el cos docent de Berkeley.

El creixement d'Open Innovation

Quan vaig publicar el primer llibre el 2003, vaig cercar a Google el terme *open innovation*. El resultat van ser prop de 200 enllaços amb pàgines,

amb articles que deien “l’empresa X ha obert una oficina d’innovació a la ubicació Y”. En cap moment les dues paraules apareixien juntes formant un sintagma. En canvi, mentre em preparava per fer una conferència l’any passat, la mateixa cerca em va donar 483 milions d’enllaços, la majoria dels quals tractaven aquest model d’innovació nou i tan diferent. Hi ha hagut nombroses edicions especials de revistes acadèmiques i conferències del sector. Fins i tot he organitzat un curs de doctorat anual a Esade. Cada any hi formem nous acadèmics que escriuen sobre el tema.

Aquesta activitat en expansió és molt més del que algú podria fer tot sol, però em fa molt feliç haver format part de la creació de la innovació oberta. Però ni la innovació, ni tampoc la teoria de la innovació, duren per sempre. Per tant, deixeu-me que acabi aquest parlament amb algunes reflexions sobre cap on pot anar la innovació en el futur.

El futur de la innovació

L’Open Innovation va començar com una sèrie de col·laboracions entre dues organitzacions que volien obrir el procés d’innovació intern. Avui, però, veiem que hi ha moltes àrees en què el concepte es fa servir per organitzar un nombre important d’actors entre els diversos papers que es poden desenvolupar en els processos d’innovació.

En tenim un exemple en la General Electric i el seu projecte recent *ecomagination*. General Electric volia engegar un procés per aprofitar idees de projecte amb potencial per esdevenir noves empreses amb bones perspectives en el camp de les energies verdes i renovables. General Electric va captar quatre empreses de capital risc que ja tenien experiència d’inversió en aquest espai. Tots plegats, les quatre empreses i General Electric van reunir 200 milions de dòlars per invertir en atractives empreses de nova creació.

Durant el procés van rebre més de 3.800 propostes de capital risc. S’han finançat 23 iniciatives, i hi ha cinc projectes més que han rebut altres reconeixements. L’experiència de General Electric els va portar a tirar endavant quatre projectes més d’innovació oberta, en el camp de la sanitat, a l’Aràbia Saudita i fins i tot a la Xina.

Aquí tenim el futur de la innovació, un futur que és i serà més extensiu, col·laboratiu i interessant, amb una rica varietat de participants.

Sóc del parer que les polítiques públiques s'adaptaran per ajudar el moviment, com ja hem vist que passa amb les Open Cities. I també em sembla que les capacitats d'innovació d'organitzacions d'arreu del món ja no s'aturaran un cop arribin als límits de l'organització pròpia. Més aviat expandiran les pràctiques d'innovació pròpies a proveïdors, clients, socis, terceres parts i a la comunitat general en conjunt.

Torno a donar les gràcies pel gran honor que em feu.

PARLAMENT DEL DR. JORDI MONTAÑA MATOSAS,
RECTOR MAGNÍFIC DE LA UNIVERSITAT DE VIC -
UNIVERSITAT CENTRAL DE CATALUNYA

Aula Magna de la UVic
Dijous, 22 de maig de 2014

Dr. Henry Chesbrough, sigueu benvingut a Catalunya, sigueu benvingut a la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya, que des d'avui serà també la vostra Universitat.

1.

Catalunya és un petit país amb una llarga història. És un país de llibertat, de creativitat i amb ànsies de futur que és on imagina que podrà desplegar tot el seu potencial. Tot i ser un país mil·lenari, actualment integrat en el marc de l'Estat espanyol, no renuncia a assolir la seva plenitud i el seu ple reconeixement en el marc de les nacions que conformen la Unió Europea. Catalunya té una forta personalitat i molt a oferir a la cultura, l'art, la societat, l'economia i el desenvolupament humà en tots els seus vessants.

El català és una llengua parlada per onze milions de persones a Catalunya, el País Valencià, les Illes Balears, Andorra, a la regió del Rosselló, al sud de França, i a la ciutat de l'Alguer, a l'illa italiana de Sardenya. Compta amb una associació de 21 universitats d'expressió catalana englobades en la Xarxa Vives d'Universitats que inclou representants de quatre estats europeus, Andorra, Espanya, França i Itàlia.

2.

La Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya és una institució de docència i de recerca molt jove, aprovada pel Parlament de Catalunya l'any 1997, però amb unes fondes arrels que daten del segle IX

i X, amb les escoles catedralícies que varen desplegar els coneixements del món àrab i de la cultura clàssica per tot Europa. Els estudis superior a Vic tingueren continuïtat fins al barroc amb la Universitat Literària de Vic, que va ser clausurada el 1717 després de la caiguda de la ciutat de Barcelona, a causa de la lluita dinàstica, sota les tropes del rei Felip V. Arran d'aquella derrota es varen tancar les set universitats existents a Catalunya per crear-ne una de nova, fidel al rei, a la ciutat de Cervera.

Durant el segle XIX i XX el Seminari de Vic, amb els estudis de Teologia, va mantenir encesa la flama dels estudis superiors a Vic fins al 1977, en què es va crear l'Escola Universitària de Mestres d'Osona. Vint anys més tard, el 1997 es va reconèixer la Universitat de Vic per part del Parlament de Catalunya amb estudis de Mestre, Infermeria, Empresa, Enginyeries i Traducció i Interpretació, que s'han anat ampliant progressivament fins avui. El 30 de gener d'enguany hem signat un acord de federació amb els estudis universitaris de la ciutat veïna de Manresa per donar forma a l'estructura actual amb la denominació composta d'Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya.

Aquesta universitat s'ha posat com a missió ser un motor de coneixement i d'innovació al servei del seu territori i amb vocació internacional. Se centra en l'atenció a l'estudiant i la seva formació global per tal que els futurs titulats incorporin els valors d'integritat en l'actuació personal, exigència en l'àmbit professional i responsabilitat en el terreny social. Compromesa amb el seu entorn, la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya es compromet amb el progrés cultural, social i econòmic del país. L'àmbit internacional dels seus interessos científics i formatius parteix de la realitat de la societat catalana i d'Europa com a unitat superior identificadora i considera essencials els programes d'intercanvi internacionals i de pràctiques a l'estranger.

3.

En aquesta mateixa línia d'internacionalització creiem que, al costat dels referents nacionals, és important que els nostres estudiants i el nostre professorat tinguin referents de tot el món en els camps de la ciència i les arts, i per això, com a referent internacional en l'àmbit de la innovació empresarial, us hem proposat, Dr. Henry Chesbrough,

com a doctor honoris causa per la nostra universitat. Els vostres mèrits acadèmics i científics han estat perfectament detallats en la magnífica *Laudatio* que us ha fet el Dr. Francesc Solé Parellada i per ells us acull el nostre Claustre de Doctors, per tal que els vostres coneixements, el vostre exemple i la vostra lliçó universitària, tan innovadora, reverberi entre els nostres estudiants, el nostre professorat i tots els qui formem part d'aquesta Universitat.

Aquest és el sentit de l'acte d'avui: de reconeixement i d'admiració per una trajectòria i una feina molt reeixides, i d'acolliment entre nosaltres d'un gran mestre per tal que puguem aprendre'n les lliçons i seguir i ampliar, en la mesura de les nostres possibilitats, aquesta senda que tots plegats, els homes i les dones de tot el món compromesos amb l'avenç del saber, anem obrint cada dia amb les nostres iniciatives per al millorament de les nostres societats.

La mesura de l'èxit de les seves idees, Dr. Chesbrough, rau en el fet que elles són més conegudes que vostè mateix. Quan les idees d'una persona s'han divulgat tant i són tan conegudes que eclipsen el seu autor, és que aquestes idees han arrelat en l'imaginari de les persones, és a dir, han triomfat plenament. La gent se les ha fet seves, tothom les adopta sense preocupar-se d'on van sortir, de qui les va pensar, perquè vénen tan a la mida de la situació que vivim que tenim la sensació que les podia haver tingut qualsevol de nosaltres. És a dir, són idees tan perfectament adaptades a la realitat, que immediatament passen a formar-ne part.

La reducció dels cicles d'innovació, l'escalada de costos de la recerca i el desenvolupament industrial i l'escassetat de recursos han fet inevitable la innovació oberta que obliga les empreses a col·laborar entre elles i a col·laborar amb la recerca universitària, que és una de les fonts de coneixement nou. I a la inversa, fan inevitable la col·laboració de les universitats amb les empreses que són les que poden desenvolupar i comercialitzar, per si mateixes o en col·laboració amb altres empreses especialitzades el coneixement generat.

Tothom sap qui és el Quixot o fins i tot Sancho Panza, però ja no són tants els que saben qui era Miguel de Cervantes. A vostè, Sr. Chesbrough, li deu passar el mateix, tothom que hagi tingut una mica de contacte amb les idees empresarials dels darrers decennis ha sentit a

parlar d'Open Innovation, o sap vagament què és l'Open Innovation, però només uns pocs saben qui és el Dr. Henry Chesbrough.

Amb l'acte d'avui fem una mica de justícia a l'autor de les idees subjacents al concepte d'Open Innovation i en destaquem els mèrits i els assoliments per a una millor comprensió de les seves idees.

4.

Permeteu-me explicar-vos, Dr. Henry Chesbrough, que la medalla que us hem imposat, identificativa dels nostres doctors d'honor, està inspirada en la lletra A d'un alfabet d'orfebreria carolíngia que es troba a la sala del tresor del monestir de la ciutat francesa de Conques, i que rememora els orígens dels estudis superiors a Europa amb els escriptòriums i les escoles catedralícies.

Es tracta d'una A sense travessar amb un sol al capdamunt, que simbolitza els coneixements que creixen i conflueixen cap al vèrtex del saber i que, des d'allà, com un sol ixent, il·luminen les intel·ligències humanes.

En aquests actes de gran solemnitat els doctors de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya es distingeixen amb una medalla en forma de cercle amb el lema *Scientiae patriaeque impendere vitam*, és a dir: "Esmerçar la vida al servei de la ciència i la pàtria". Un lema que sintetitza perfectament la missió que aquesta Universitat s'ha imposat: servir al saber i al país des de la docència, la recerca i la transferència de coneixement.

Aquest cercle és el mateix que representa el sol a la part superior de la medalla del Doctor Honoris Causa, que irradia cap al conjunt de la societat en forma de coneixements, d'investigació i d'innovació. La medalla dels nostres doctors simbolitza la unitat del saber i els emplaça i els compromet a transmetre'l a la societat. Alhora, és una baula que els uneix al col·lectiu dels seus iguals que treballen i investiguen a tot el món per al conjunt de la humanitat.

5.

Per acabar aquest parlament vull felicitar el **Dr. Francesc Solé Parellada**, per la magnífica i aclaridora *Laudatio* que ha fet del Dr. Henry Chesbrough i de la seva tasca com a educador i investigador.

Vull agrair al **Dr. Xavier Ferràs**, degà de la Facultat d'Empresa i Comunicació, l'apadrinament que han fet del nou doctor *honoris causa* de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya.

Vull expressar l'agraïment a l'artista **Marina Berdalet** per la cessió que ens ha fet de la caplletra que hem utilitzat en les publicacions i que quedarà com a emblema del Doctorat Honoris Causa del Dr. Henry Chesbrough.

Al nostre **clastre de doctors** vull agrair-li el gest solemne i amable d'acompanyament i d'acollença que han tingut envers el nou doctor d'honor de la nostra universitat.

Naturalment, he d'expressar el meu agraiement a totes les **persones dels diversos serveis** que han col·laborat en el desenvolupament d'aquest Doctorat Honoris Causa.

Moltes gràcies a tots vostès, **membres del Consell de Direcció de la Universitat, membres dels patronats de la Fundació Universitària Balmes i de la Fundació Universitària del Bages, professors i professores, professionals, estudiants**, per la seva assistència en aquest acte d'investidura del nou doctor d'honor.

Benvingut, Dr. Henry Chesbrough, a la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya.

Sou a casa vostra.

LA MEDALLA DE DOCTOR HONORIS CAUSA

La medalla que distingeix els doctors o doctores Honoris Causa de la nostra universitat la conformen un cercle de plata gravat amb la llegenda de la UVic-UCC *Scientiae patriaeque impendere vitam*, en el qual s'imbrica la lletra A, formada per dues peces mòbils de metall, de manera que permeti la doble funció de medalla i d'element autoportant.

El disseny, d'Emili Armengol, s'inspira en l'emblema de la UVic-UCC, la lletra A d'un alfabet d'orfebreria carolíngia que es troba al monestir de la ciutat occitana de Conques, i que commemora els orígens dels estudis superiors a Europa amb els escriptoris i les escoles catedralícies. Es tracta d'una A sense travessar amb un sol al capdamunt, que simbolitza els coneixements que creixen i conflueixen cap al vèrtex del saber i que, des d'allà, com un sol ixent, il·luminen les intel·ligències humanes.

Emili Armengol (Barcelona, 1943), és autor de la coneguda Porta dels Països Catalans a Salses. L'any 2007 va ingressar com a cavaller en l'Orde de les Arts i Lletres per la seva aportació a la cultura i l'art francesos.

LA MEDALLA DE DOCTOR DE LA UNIVERSITAT DE VIC

Els doctors i doctores de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya es distingeixen, en aquestes cerimònies, amb una medalla basada en el sol de la part superior de l'emblema de la UVic-UCC, redissenyat per Emili Armengol com un cercle de plata amb la llegenda de la Universitat.

LA CAPLLETRA DEL DOCTOR HONORIS CAUSA

L'emblema que identifica el Doctorat Honoris Causa per la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya del Dr. Henry Chesbrough és obra de l'artista Marina Berdalet.

Hi podem veure una H, la caplletra del nom de Henry Chesbrough, sobre traços de tinta xinesa que generen moviments expansius i que, alhora, teixeixen lligams en un ampli espai compartit on roten les lletres d'*open innovation*, una de les aportacions més influents de l'obra del Dr. Chesbrough.

MARINA BERDALET (BARCELONA, 1965)

La seva recerca plàstica se centra especialment en el dibuix i la pintura.

La naturalesa és una constant en el seu treball. L'observació i l'anàlisi –materialitzades en el dibuix i la pintura del natural– acostumen a ser el punt de partida d'un procés creatiu que va i ve entre la representació de la realitat, l'essencialització d'estructures naturals i els paisatges interiors. El seu treball juga amb l'equilibri entre el buit i el ple, la profunditat en el pla amb els mínims elements i les variacions del gest corporal segons les dimensions de l'obra.

Ha realitzat nombroses exposicions individuals i col·lectives i ha estat reconeguda amb el XXXVII Premi Internacional de Dibuix Ynglada Guillot, el XVI Premi de Dibuix Joan Vilanova i el Premi Tendències d'Arts Plàstiques Regió7 - TV Manresa 2012, entre altres.

ENGLISH TEXTS

SUMMARY

37

AGREEMENT OF THE BOARD OF MANAGEMENT OF THE UNIVERSITY OF VIC -
CENTRAL UNIVERSITY OF CATALONIA AND THE BOARD OF TRUSTEES
OF THE FUB GRANTING THE TITLE OF DOCTOR HONORIS CAUSA TO
DR. HENRY CHESBROUGH

39

SPONSORSHIP OF THE DOCTORAL CANDIDATE
DR. XAVIER FERRÀS

43

LAUDATIO FOR DR. WILLIAM HENRY CHESBROUGH
DR. FRANCESC SOLÉ I PARELLADA

49

REFLECTIONS FROM A STUDENT OF INNOVATION
BY HENRY CHESBROUGH

55

SPEECH BY DR. **JORDI MONTAÑA MATOSAS**
RECTOR OF THE UNIVERSITY OF VIC - CENTRAL UNIVERSITY OF
CATALONIA

60

THE DOCTOR HONORIS CAUSA MEDAL

61

THE MEDAL OF DOCTOR OF THE UNIVERSITY OF VIC

62

THE INITIUM OF THE DOCTOR HONORIS CAUSA

63

CURRÍCULUM VITAE OF DR. HENRY CHESBROUGH

**SCIENTIAE PATRIAEQUE
IMPENDERE VITAM**

UNIVERSITAT DE VIC

AGREEMENT OF THE BOARD OF MANAGEMENT OF THE UNIVERSITY
OF VIC - CENTRAL UNIVERSITY OF CATALONIA GRANTING THE TITLE
OF DOCTOR HONORIS CAUSA TO DR. HENRY CHESBROUGH

On 18 March 2014, the Board of Management of the University of Vic - Central University of Catalonia, after the proposal by the Faculty of Business and Communication Studies and the Vice-rector for Research and Knowledge Transfer, agreed to refer the proposal to grant the title of Doctor Honoris Causa of the University of Vic to Dr. Henry Chesbrough for his contribution to business innovation and entrepreneurship, and in particular through the concept of open innovation, to the Board of Trustees of the Balmes University Foundation.

AGREEMENT OF THE BOARD OF TRUSTEES OF THE BALMES UNIVER-
SITY FOUNDATION TO AWARD THE TITLE OF DOCTOR HONORIS CAU-
SA FROM THE UNIVERSITY OF VIC - CENTRAL UNIVERSITY OF CATA-
LONIA TO DR. HENRY CHESBROUGH

The Board of Trustees of the Balmes University Foundation, on the proposal of the Board of Management of the University of Vic - Central University of Catalonia approved the award of the Doctorate Honoris Causa to Dr. Henry Chesbrough at an ordinary meeting held on 24 April 2014.

SPONSORSHIP OF THE DOCTORAL CANDIDATE

Dr. Xavier Ferràs

Dean of the Faculty of Business and Communication Studies

Henry William Chesbrough, who was born in 1956, is the father of the concept of Open Innovation. It is a brilliant and inspiring concept that breaks with the old paradigm of innovation as a process that is linear, closed and limited to the boundaries of a single organization. Since the publication of his bestseller *Open Innovation: the New Imperative for Creating and Profiting from Technology* in 2003, we have had scientific evidence that innovation, a key process in the competitiveness of nations, is not merely a process for generating and transmitting knowledge, but is in fact a complex and interactive process of a deeply social and relational nature.

Dr. Chesbrough demonstrated that ideas from outside organizations could be as valuable as the ideas generated within them, and that companies could and should consult external sources of knowledge to improve their competitiveness, fostering strategic partnerships and generating trust between agents. The idea of open innovation comes from an unquestionable fact that Dr. Chesbrough notes with clarity and a lucid capacity for analysis, and which he uses to synthesize a new paradigm of the conversion of knowledge into economic growth - open innovation:

- The vast production of scientific knowledge. The knowledge available in the world in terms of scientific publications doubles approximately every five years. About 5,500 new indexed articles are published in international *journals* every day. Millions of scientists around the world are inexorably pushing the frontiers of knowledge forward. And innovation is the process which turns these discoveries into new economic and social value.
- The fact of the matter is that technology is a key factor in competi-

tiveness. Technology dramatically increases rates of productivity. No other form of innovation does this with the same force. And technology needs critical mass, which is generally unattainable at an individual level, but is achievable through networks and strategic alliances with suppliers of knowledge.

- There is a need for hybridization in order to compete in the twenty-first century economy. Mixed and cross-disciplinary projects between individuals and businesses from different sectors and backgrounds are those that are the most exclusive and have the greatest capacity for differentiation.
- Global computer networks are a powerful enabling force, which allow any knowledge or complementary opportunity to be located in real time, anywhere in the world.

Based on these observations, Dr. Chesbrough developed a new theory that made business innovation an open and international phenomenon. We cannot ignore the importance and impact of Dr. Chesbrough's work for the university world, due to the concept of the university as a primary source of the generation and transfer of knowledge and the role that universities have to play as engines of economic growth and social welfare. If the competitiveness of businesses depends on the existence of strategic knowledge, and that knowledge can be generated worldwide, then universities should aspire to excellence in a global environment, establishing solid relationships with businesses and other stakeholders in the international system of innovation, and position themselves as international nodes of knowledge, at the service of the world's welfare and progress.

For businesses, open innovation is a more profitable way of innovating, which reduces costs, accelerates the time to market for new ideas, increases the level of product differentiation, and generates new value for organizations and for society as a whole. This new innovation model that Dr. Chesbrough conceptualized has been adopted by most large industrial corporations worldwide, including Lego, Unilever, Procter & Gamble, Phillips Beiesdorf, Siemens, AkzoNobel, Cisco, Hewlett Packard and Shell. For this reason, powerful partnerships and inno-

vative ecosystems, in which universities and research centres play an important role, have been built around it.

But open innovation also gives us another aspect of the phenomenon of innovation, beyond the strictly economic: because of the contributions of Dr. Chesbrough, we also know that innovation is cooperative, and that its arena is the world. Creativity, cooperation and internationalization are concepts with which the University of Vic - Central University of Catalonia feels fully identified and which must be the currency of our future. The spirit of open innovation therefore inspires our vision of becoming a university that is global, innovative and open to our region and to the world.

Henry Chesbrough's profile is both mixed and open. He graduated in Economics from Yale University and holds an MBA from Stanford. After a successful career as a manager in the semiconductor industry in Silicon Valley, the world's most famous innovation cluster, and a self-confessed "frustration" at the lack of understanding between academia and industry, he decided to start a doctorate, with the objective - which was also self-confessed - of bridging the gap between these two institutions. Dr. Chesbrough thus embodies the paradigm of the mixed professional, who has extensive knowledge of the business world, an experienced *practitioner*, but is imbued with a rigorous scientific method. His research has placed him among the international academic elite in the fields of innovation, technology management, intellectual property and business competitiveness - fields in which he has published over 100 articles in journals including the *California Management Review*, *Policy Research* and the *Harvard Business Review*. He was a lecturer at Harvard Business School between 1997 and 2003, and has worked at Berkeley (University of California) since then, where he is currently executive director of the Center for Open Innovation at the Haas School of Business.

Because of his decisive contribution in the field of innovation, and the significance of his contributions in terms of the positioning of universities in the economic world, I therefore ask the Rector to put into effect to the agreement of our university's Board of Management, and to invest Dr. Henry Chesbrough as Doctor Honoris Causa of the University of Vic - Central University of Catalonia.

LAUDATIO FOR DR. WILLIAM HENRY CHESBROUGH

Dr. Francesc Solé i Parellada

Professor at the UPC and Director of the Parc UPC

Dr. Henry William Chesbrough was born in 1956, and is a professor at the University of Berkeley, California.

People devote their lives to at least three areas: the personal, the academic and professional spheres. Dr. Chesbrough's brilliant academic career almost predetermined his professional future. First, his master's degree and doctoral studies enabled him to aspire to an academic career in a field of economic organization which evolved quickly and was crucial to the economy, and second, the knowledge he acquired and the environment he experienced facilitated his access to the world of the innovation business, from technology-based companies and spin-offs. His intelligent management of both the academic and professional spheres show us a personal path that is persistent and one which has culminated in consistent and acknowledged success.

Qualifications

Dr. Chesbrough holds a degree in Economics from Yale University, an MBA from the Stanford Graduate School of Business, with Highest Honors, and a doctorate from the Haas School of Business at the University of California, Berkeley, which would subsequently be at the centre of his thought and work.

His career in business

After finishing his studies, in the period between 1979 and 1981 he began his professional career by working first at Bain and Company, in Boston, as an associate consultant in business strategy for technology-based companies. From 1983 to 1990, he worked at Quantum Corporation

(Milpitas), where he became vice-president for Marketing and Business Development. And between 1990 and 1996, he worked at Chesbrough Associates, Inc., in Menlo Park, California, providing services for product definition and marketing consultancy for technology-based companies in the computation industry. This professional career has shown him the importance of technology and innovation for the competitiveness of both organizations and countries. We should recall that Peter Drucker, the father of modern management, said that in a company: "Marketing and innovation produce results; all the rest are costs." Dr. Chesbrough has had the opportunity to work on these two factors in a company's business at first hand. These experiences have had a decisive influence on his academic career.

At university as a professor

He returned to university in 1997. His professional career changed direction when he moved from an executive position to assistant professor at the prestigious Harvard Business School. He later joined the Haas School of Business at the University of Berkeley, California, as an adjunct professor.

The subjects he teaches at the Haas School are: Managing Innovation, Introduction to the Management of Technology and Innovation in Services and Business Models, on the MBA course.

We teachers know from experience that teaching is not the same as knowing something or knowing how to do something - we know that it is a simulation to make people learn. We know that when we teach from experience and with the clear objective of making learning happen, our work's success rate increases significantly and our students realize this. But we also know that teaching business disciplines enables us to think, to imagine models that make the tangle of ideas involved in management more accessible, it allows us to guarantee our knowledge and therefore to grow as teachers and subsequently as individuals who disseminate, communicate and transfer knowledge. By teaching, we create visions of reality that will help our students or organizations to choose between different alternatives in difficult situations.

That is our job - to create knowledge, and when it works out, we

shout *Eureka!* (I've found it!), which Archimedes pronounced when he discovered the relationship between density and the buoyancy of bodies in liquids. An understanding of the role of technology and innovation in development and competitiveness is no easy task, as it is determined by economic organization in general and organizations themselves. Creating concepts and models is therefore essential to the teaching of our discipline. Research is a means of reaching the truth, but so is teaching and transfer. Dr. Chesbrough excels in these three tasks of academia, not only because he works in it, but also because he came to it with the right preparation.

His research

An academic career linked to innovation or to put it another way, change accompanied by its successful economic exploitation naturally led him to closely related fields such as organizational designs to implement innovation, the problems associated with technology-based spin-offs, specific financial markets, the complex world of intellectual property, business models, and of course his curiosity led him to consider the comparative analysis of the evolution of the *high-technology* industry between countries, including the United States, Japan and the European Community. That comparative study answers the question “why do some countries succeed better than others?” All these inevitable interests are reflected in his publications.

Dr. Chesbrough's publications include a book that we must mention here - in fact we could say that it is “the book” to mention. The title of “the book” is *Open Innovation. The New Imperative for Creating and Profiting from Technology*, and it was published by HBS Press in 2003. If you will forgive the pun, the book *Open Innovation* is Dr. Chesbrough's main innovation and contribution to science, which I will discuss at the end of this short biography. For Dr. Chesbrough, the book was his *Eureka!* I can imagine the expression of satisfaction on Dr. Chesbrough's face as he put the finishing touches to the graph of the paradigm of *Open Innovation*, which since then has been included in most of the presentations on innovation projected worldwide. This book has been accompanied by others: 2006 saw the publication of *Open Business Models. How to*

Thrive in the New Innovation Landscape, by HBS Press; and more recently, the book *Open Innovation: Researching a New Paradigm* was published by Oxford.

Among the top seven publications of articles in high quality journals, and an outstanding inclusion in his curriculum vitae, is his article within the discipline of the Economics of Technological Change: “*The Differing Organizational Impact of Technological Change: A Comparative Theory of National Institutional Factors*” which was published in *Industrial and Corporate Change* 8, no. 3 (1999): 447-485. These articles look for the technology at the core of regional development and business competitiveness. Countries have different capacities for the absorption and creation of knowledge, and the same can be said of companies. This is a very important subject and it is no coincidence that Xavier Marcet, one of the leading specialists in innovation in Catalonia, dedicates much of the prologue to the Spanish edition of the book *Open Innovation* to a comparison of the economic situation in Spain and Latin America and the developed countries, based on the thoughts of Dr. Chesbrough.

There are also four articles on *Open Innovation* which naturally elaborate on the concept, and two other articles: “*Hierarchical Segmentation of R&D Process and Intellectual Property Protection: Evidence from Multinational R&D Laboratories in China*,” with Xiaohong Quan. *IEEE Transactions on Engineering Management* 57, no. 1 (2010): 9-21, on intellectual property, and “*Understanding the Advantages of Open Innovation Practices in Corporate Venturing in Terms of Real Options*”, with Wim Vanhaverbeke and Vareska Van de Vrande, *Creativity and Innovation Management* 17, no. 4 (2008): 251-258, on Corporate Venturing. These two subjects are closely linked to taking advantage of knowledge created.

Considerable work has been done on the Economics of Technological Change in Catalonia since 1972, by Christopher Freeman and Natham Rosemberg and the GREMI, and on innovation based on the work of Peter Drucker (a doctor honoris causa at the UPC) and subsequently, Dr. Chesbrough. Both authors have had a significant influence on thinking about innovation in this country. This includes the contributions by the professors P. Escorsa, J. Valls, R. Maspons, J. Montaña, A. Pérez Vila, and the experts/consultants X. Marcet, A. Cornella, E.

Barba, M. Barcelo and X. Ferràs, etc., who are all our regular attendees at our highly respected Technology Forum. Dr. Chesbrough has not been indifferent to the interest in this country in innovation and to his work in particular, and has rewarded us with his visits, lectures and collaborations. His book was published by the Jordi Nadal's excellent Plataforma publishing house, on the initiative of the Barcelona Chamber of Commerce and with the irreplaceable dynamism of Xavier Marcet.

Responsibilities at university

From 2003, Dr. Chesbrough headed the Center for Open Innovation, Haas School of Business. This centre subsequently became the Garwood Center for Corporate Innovation of the Haas School of Business of the University of California, Berkeley, of which he is also a director. In fact, the Garwood Center is the home of the activities of what was the Centre for Open Innovation, under the name of the *Open Innovation Program*. The Garwood Center is Dr. Chesbrough's headquarters and therefore his experimental laboratory.

The Garwood Center for Corporate Innovation focuses on innovation in large corporations in the areas of Open Innovation, Business Model Innovation, Open Services Innovation and Applied Corporate Innovation

Finally, a brief outline of Dr. Chesbrough's personal life.

Dr. Chesbrough loves sports. He has skied since the age of five, and sails, cycles, but he also likes travelling, dancing and going to the theatre.

Henry Chesbrough embodies the concepts of open innovation in all aspects of his life. He is very open to new ideas, trends and opportunities. He enjoys collaborative work. He is always innovating in his life, and likes to think of imaginative solutions in everyday activities. He combines this openness and instinct for innovation with a powerful self-discipline and ability to concentrate, and that makes him a very productive person.

In his personal life, Henry is a loving husband and father for whom his family is his priority, and I'm told that he moves heaven and earth

to be home for dinner with his family when he is not travelling, and he finds time to train his daughters in football and softball. Finally, he is extremely active in voluntary work.

A final thought

Finally, we must mention that the “*Eureka!*” moment of Dr. Henry William Chesbrough, the one which makes Dr. Chesbrough a universally known scientist, is when he coined the term “Open Innovation.” He is universally known for that, but of course his work goes beyond just one single concept. We have to thank him for giving us an understandable model that makes sense of the slippery concept of innovation, which slips between discursive approaches. Among so many more or less well-known approaches, there was an urgent need to find a concept that was both rigorous and powerful, but one that was also useful, instrumental and a lever and tool for businesses and for technology policy. There is a big difference between an idea and an occurrence, and there is also a big difference between fame, recognition and prestige. Dr. Chesbrough’s academic work is a combination of useful ideas that have given him recognition and prestige among academics and the world of business and organizations. He is therefore a theorist of management sciences who has combined reflection and action in his own life.

For all these reasons - academic, professional and personal - and his involvement with our country, I believe that the appointment of Dr. William Henry Chesbrough as Doctor Honoris Causa by the University of Vic - Central University of Catalonia is justified and is highly deserved.

REFLECTIONS FROM A STUDENT OF INNOVATION

by Henry Chesbrough

ON THE OCCASION OF RECEIVING AN HONORIS CAUSA FROM
THE UNIVERSITY OF VIC - CENTRAL UNIVERSITY OF CATALONIA
MAY 22, 2014

I would like to begin by thanking my colleague and friend, Professor Xavier Ferras, for the wonderful opportunity to be here with you today. Xavier has advised me to make this a general talk, and not to focus too much on open innovation itself. So I have taken his advice, and hope to share with you some reflections I have after most of a professional lifetime engaged with innovation – both in practicing it and in studying it. I will say a little about Open Innovation, so please fight the urge to go to sleep during that part of my speech.

Like many professors, I am well educated, perhaps even over-educated. After completing an undergraduate degree in Economics at Yale and an MBA at Stanford, I truly thought I was finished with schooling. I had the good fortune to join a wonderful company in Silicon Valley called Quantum. This company made hard disk drives, which actually was an exciting industry to be in during the year 1983.

IBM was our big competitor in those years. It invented the original hard disk drive, and conducted most of the fundamental research that drove our industry. It also had world class manufacturing, a great sales force, a strong brand and a quality reputation. Yet we were gaining market share against mighty IBM, despite its many strengths.

This pattern of a small company competing surprisingly well against a much bigger, excellent company stuck with me over the years, and even played a role in the later development of Open Innovation. More on that later.

I stayed at Quantum until 1990 as an employee, and until 1995 as a consultant. During that time Quantum grew tremendously and it was a wonderful experience for me personally and for our shareholders. But, after my stock options vested and I had a new baby, Emily, with my wife Katherine, it was clear the disk drive industry was not going to continue to be such a wonderful industry to be in going forward.

So I went to Berkeley for my PhD and following the birth of my second daughter, Sarah, got an appointment at Harvard Business School. I taught at Harvard for six years. Then I came out to California, back to my alma mater UC Berkeley, and have taught at the Haas School of Business for the past 11 years.

Learning from Crisis

Occasionally a moment of crisis arises that causes companies to have to shift their business quite dramatically, if they are to survive. At an individual level, at least in my own experience, there are also moments of crisis that have arisen unexpectedly. These have forced me to change as well.

Two crises stand out as I look back over my career to date. One crisis arose while I was still at Quantum. I had become a Vice President at the age of 31, and had an excellent working relationship with my boss. Then my boss got promoted unexpectedly, and a different person was brought in over me from outside the company. I eventually realized that the new boss and I did not get along, and I decided that I had to leave.

That was a hard time for me. For two years I wandered around Silicon Valley like Moses in the desert, looking for the Promised Land. I was doing consulting assignments, looking for another exciting startup company. After two years of fruitless searching, I shifted my focus and went back to get a PhD. Here I really have to acknowledge the love and support of my wife Katherine. Her husband went from being a VP of a Fortune 500 company to a first-year PhD student—a significant loss of income and social status. But she never complained, and supported me both financially and morally through this difficult transition.

A later crisis arose while I was at Harvard. After five years at the Business School, I was told that I would not get promoted, and that I

would have to leave. Essentially, I got fired! This was a shock, and a serious blow to my professional ego.

Since I am here being honored today, you know that this story has a happy ending. My life has been changed dramatically because of these two crises. If I had not gotten a bad manager as my new boss, I might never have made the shift to academia. And if I had not gotten fired from Harvard, I might never have written *Open Innovation*. For that moment was when I sat myself down and started writing that book.

The Power of Anomalies

There are many ways to study innovation, but one that has guided me in my work is to search for anomalies. An anomaly is an observation that conflicts with what theory would lead us to expect. I already introduced one earlier: little Quantum's surprising success against mighty IBM.

Anomalies are particularly instructive because they show us the limits of our theories. As Thomas Kuhn pointed out in his masterpiece, *The Structure of Scientific Revolutions*, accepted scientific dogma is periodically swept aside by an accumulation of anomalies, which collectively lead to a new theory that better explains the evidence.

As I wrote my first book, *Open Innovation*, I was pondering a series of anomalies. I had studied Xerox's Palo Alto Research Center quite closely. This world class laboratory had produced many wonderful technologies, but most of their business value had accrued not to Xerox, but to other firms. I followed Lucent Technologies out of Bell Labs, and watched it bring a powerful lab and a strong patent portfolio to market against Cisco, who had neither of these assets. Yet Cisco is the firm that prevailed. In the life sciences, the Big Pharma firms who organized innovation from the lab to the patient were losing out to a relay race of firms who took new research out of academic medical centers, started up specialty firms, and often licensed successful products to the pharma companies.

The pattern across all of these innovation anomalies gradually became clear to me: the internal vertical integration processes of the 20th century were giving way to a more open, more distributed process of innovation. *Open Innovation* became a new theory to explain these otherwise puzzling anomalies.

The Appeal of Catalonia

Not long after I had moved to Berkeley, I received an intriguing email from a stranger from Catalonia. Many of you here already know Xavier Marcet from LTC Project, but I did not know him at the time. We had lunch in Berkeley, and he invited me to come speak in Barcelona.

Once I arrived in Barcelona, I quickly got introduced to many interesting and innovative initiatives here in the city. I got to know Xavier Ferras, then at the Catalonia Competitiveness Agency. I got to know Josep Pique, then running the 22@ project. I got to meet Alfons Sauquet, the Dean of Esade Business School. I have had the chance to work with Pablo Rodriguez of Telefonica's R&D center here in Barcelona. I even had a memorable dinner with Ferran Adria (though that was in Berkeley, not at El Bulli!). Thus was born a lasting affection I have for Catalonia. I now have a permanent part-time position at Esade.

I have made many friends here, and have come to really enjoy Catalan culture. In my time here, I have had more lunches and more dinners with my Catalan colleagues than I have had with all the faculty at Berkeley!

The Growth of Open Innovation

When I published the first book in 2003, I did a Google search on the term *open innovation*. I got back about 200 page links, containing articles that said "company X opened its innovation office at location Y". There was no meaning to the two words together as a phrase. By contrast, when preparing for a talk last year, that same search generated 483 million links, most of which addressed this new and very different model of innovation. There have been numerous special issues of academic journals and industry conferences. I have even organized an annual PhD course here at Esade that trains new scholars each year who are writing dissertations on the topic.

This flourishing activity is far more than any one person could generate by himself, but I am deeply happy to have been present at the creation of open innovation. But no innovation –and no theory of innovation– lasts forever. So let me close with some thoughts on where innovation is going in the future.

A Future for Innovation

Open Innovation began as a series of collaborations between two organizations to open up the internal innovation process. Today, though, we see many instances in which the concept is being used to orchestrate a significant number of players across multiple roles in the innovation process.

For an example of this, look at GE, and its recent ecomagination challenge. GE sought to establish a process to tap into project ideas that had the potential to become promising new ventures in green and renewable energy. GE enlisted four active VC firms who had already had experience investing in this space. Together, the four VCs and GE pledged a total of \$200 million to invest in attractive startup ventures.

In the process, more than 3,800 venture proposals were received. 23 ventures have been funded, with five other projects receiving other awards. GE's experience led them to do four additional open innovation challenges, in health care, in Saudi Arabia, and even in China.

This is the future of innovation, a future that is will be more extensive, more collaborative, and more engaging with a wide variety of participants. I think that public policies will be adapted to support this movement, as we already see with Open Cities. And I think the innovation capabilities of organizations around the world will no longer stop at the boundaries of one's own organization. Instead an organization's innovation practices will extend to suppliers, customers, partners, third parties, and the general community as a whole.

Thank you once more for this great honor.

SPEECH BY DR. JORDI MONTAÑA MATOSAS,
RECTOR OF THE UNIVERSITY OF VIC - CENTRAL
UNIVERSITY OF CATALONIA

Aula Magna, UVic
Thursday, 22 May, 2014

Dr. Henry Chesbrough, welcome to Catalonia, welcome to the University of Vic - Central University of Catalonia, which from today will also be your University.

1.

Catalonia is a small country with a long history. It is a country of freedom and creativity, and one that looks forward to the future, which is where it imagines it will be able to fulfil all its potential. Although it is an ancient country, which is now part of Spain, it still aspires to achieving plenitude and full recognition among the nations that comprise the European Union. Catalonia has a strong personality and a great deal to offer to culture, art, society, economics and all aspects of human development.

Catalan is a language spoken by eleven million people in Catalonia, the Valencia region, the Balearic Islands, Andorra, in the region of Roussillon, in southern France, and in the city of Alghero on the Italian island of Sardinia. There is an association, the Vives University Network, consisting of 21 universities working in the Catalan language, and which includes representatives of four European states - Andorra, Spain, France and Italy.

2.

The University of Vic - Central University of Catalonia is a very young teaching and research institution, which was approved by the Parlia-

ment of Catalonia in 1997, but which has deep roots dating back to the ninth and tenth centuries, with the cathedral schools that spread the knowledge that came from the Arab world and classical culture throughout Europe. Higher education in Vic continued until the Baroque period with the Literary University of Vic, which was closed in 1717 after the fall of the siege of Barcelona by the troops of King Philip V of Spain during dynastic wars. Following that defeat, the seven universities in Catalonia were closed to create a new one, which was loyal to the king of Spain, in the town of Cervera.

During the nineteenth and twentieth centuries, the Seminary of Vic kept the flame of higher education alight in Vic with studies of Theology, until the Osona University School of Teachers was created in 1977. Twenty years later, in 1997, it the University of Vic was recognized by the Parliament of Catalonia as providing studies in Teacher Training, Nursing, Business, Engineering and Translation and Interpretation, and these studies have gradually expanded in scope until the present day. On 30 January of this year, we signed a federation agreement with the university studies in the neighbouring city of Manresa to create the current structure, under the composite name of the University of Vic - Central University of Catalonia.

The university has set itself the goal of being an engine for innovation and knowledge at the service of its region, while maintaining an international outlook. It focuses on providing care for students and on their overall education, so that future graduates incorporate the values of integrity in their personal life, set themselves high standards in their professional life and assume responsibility in the social sphere. The University of Vic - Central University of Catalonia is committed to its environment and is committed to the country's cultural, social and economic advancement. The international nature of its scientific and educational interests is based on the fact that Catalan and European society are higher denominations of identification, and our University believes that international exchange programmes and internships abroad are essential.

3.

In the same vein of internationalization, we believe that as well as our national benchmarks, it is important that our students and our teaching staff have international reference points in the fields of science and the arts, and to that end, as an international benchmark in the field of business innovation, Dr. Henry Chesbrough, we have proposed you as a Doctor Honoris Causa of our university. Your academic and scientific achievements have been extensively detailed in the magnificent *Laudatio* that Dr. Francesc Solé Parellada gave for you, and as a result we welcome you to our Senate of Doctors so that your knowledge, your example and your extremely innovative university teaching impacts on our students, our teaching staff and all those of us who are part of this University.

That is the significance of today's ceremony: recognition and admiration of a very successful career and work, and to welcome among us a great teacher so that we can learn from his lessons and continue and expand, as far as we are able, this path that all of us, the men and women around the world who are committed to the advancement of knowledge, open up every day with our initiatives for the betterment of our societies.

The measure of the success of your ideas, Dr. Chesbrough, lies in the fact that they are better known than you are yourself. When a person's ideas have been disseminated to such an extent and are so well known that they eclipse their author, that is because these ideas have become rooted in people's imagination, or in other words, they have completely succeeded. People have made them their own - everyone adopts them without considering where they came from, or who thought of them, because they fit the situation in which we live so well that we feel that any of us could have had the idea. In other words, they are ideas that are perfectly suited to reality, of which they immediately become a part.

The reduction of innovation cycles, the escalating costs of industrial research and development and the lack of resources have made inevitable the open innovation that requires companies to collaborate with each other and collaborate with university research, which is a new source of knowledge. Conversely, they make collaboration between

universities and businesses inevitable, as businesses are able to develop and market the knowledge generated, either by themselves or in collaboration with other specialist companies.

Everyone knows who Don Quixote and Sancho Panza are, but not so many people know who Miguel Cervantes was. The same thing must happen to you, Dr. Chesbrough. Everyone who has had some contact with the business ideas of recent decades has heard of Open Innovation, or vaguely knows what Open Innovation is, but only a few people know who Dr. Henry Chesbrough is.

Today's ceremony is an attempt to redress the balance for the man behind some of the ideas underlying the concept of Open Innovation, and we emphasize his merits and accomplishments to obtain a better understanding of his ideas.

4.

Permit me to explain to you, Dr. Henry Chesbrough, that the medal that we have given you, which distinguishes our honorary doctors, is inspired by the letter A in an alphabet of Carolingian precious metal craftsmanship in the treasury of a monastery in the town of Conques in France, and commemorates the origins of higher education in Europe in scriptoria and cathedral schools.

It is an A with no horizontal bar with a sun above it, which symbolizes the learning that grows and converges towards the apex of knowledge and from there, like a rising sun, illuminates human intelligence.

In these very solemn ceremonies, the doctors of the University of Vic - Central University of Catalonia are distinguished with a medal in the form of a circle with the motto *Scientiae patriaeque impendere vitam*, which means: "Spend life in the service of science and the homeland". This motto sums up perfectly the mission that this University has taken on itself: to serve knowledge and our country based on teaching, research and knowledge transfer.

This circle is the same as the one that represents the sun at the top of the Doctor Honoris Causa medal, which radiates out towards society as a whole in the form of knowledge, research and innovation. Our doctors' medal symbolizes the unity of knowledge and calls on them and

commits them to pass it on to society. It also is a link that binds them to their peers, who are engaged in work and research all over the world for humanity as a whole.

5.

To conclude this speech, I would like to congratulate **Dr. Francesc Solé Parellada** for his wonderful and enlightening *Laudatio* for Dr. Henry Chesbrough, and for his work as a teacher and researcher.

I would like to thank **Dr. Xavier Ferràs**, Dean of the Faculty of Business and Communication Studies, for his sponsorship of the new doctor *honoris causa* of the University of Vic - Central University of Catalonia.

I would like to express our appreciation to the artist **Marina Berdallet** for her assignment of the initium we have used in the publications, which will be the emblem of the Doctorate Honoris Causa of Dr. Henry Chesbrough.

I would like to thank our **Senate of Doctors** for their kind and solemn gesture of support and welcome for our university's new honorary doctor.

Naturally, I must express my gratitude to **everyone from the various services** which have helped to make this Doctorate Honoris Causa take place.

Thank you very much to all of you, **Members of the University's Board of Management, members of the Boards of Trustees of the Balmes University Foundation and the Bages University Foundation, lecturers, professionals and students** for your attendance at this investiture ceremony of the new honorary doctor.

Welcome, Dr. Henry Chesbrough, to the University of Vic - Central University of Catalonia.

Please make yourself at home.

THE DOCTOR HONORIS CAUSA MEDAL

The medal that distinguishes our university's Doctors Honoris Causa consists of a silver circle engraved with the motto of the UVic-UCC, *Scientiae patriaeque impendere vitam*, within which the letter A formed by two metal moving parts is interwoven, so that it performs the dual function of a medal and self-supporting item.

The design by Emili Armengol is inspired by the emblem of the UVic-UCC - the letter A from an alphabet of Carolingian precious metal craftsmanship in a monastery in the town of Conques in Aquitaine, which commemorates the origins of higher education in Europe in scriptoria and cathedral schools. It is an A with no horizontal bar with a sun above it, which symbolizes the learning that grows and converges towards the apex of knowledge and from there, like a rising sun, illuminates human intelligence.

Emili Armengol (born in Barcelona in 1943), is the artist responsible for the renowned Gate of the Catalan Countries sculpture in Salses, France. In 2007, he became a knight in the Order of Arts and Letters for his contribution to French culture and art.

THE MEDAL OF DOCTOR OF THE UNIVERSITY OF VIC

Doctors of the University of Vic - Central University of Catalonia are distinguished in these ceremonies with a medal based on the sun at the top of the emblem of the UVic-UCC, redesigned by Emili Armengol as a silver circle with the University's motto.

THE INITIUM OF THE DOCTOR HONORIS CAUSA

The emblem that identifies Dr. Henry Chesbrough's Doctorate Honoris Causa from the University of Vic - Central University of Catalonia is the work of the artist Marina Berdalet.

We can see an H, the initial of Henry Chesbrough's name, in strokes of Chinese ink that create expansive movements while weaving links in an extensive space containing the letters of *Open Innovation*, one of the most influential contributions in the work of Dr. Chesbrough.

MARINA BERDALET (BARCELONA, 1965)

Her artistic research focuses particularly on drawing and painting.

Nature is a constant in her work. Observation and analysis, embodied in drawing and painting from life, are usually the starting point of a creative process which moves between the representation of reality, the essentialisation of natural structures and interior landscapes. Her work focuses on the balance between emptiness and fullness, and the depth of the plane with minimal elements and variations of the gesture depending on the size of the work.

She has been the subject of numerous solo and group exhibitions, and was awarded the XXXVII Ynglada Guillot International Drawing Prize, the XVI Joan Vilanova Drawing Prize and the Regió7 - TV Manresa Prize for Trends in Plastic Arts in 2012, among other distinctions.

CURRÍCULUM VITAE OF DR. HENRY CHESBROUGH

Adjunct Professor. Faculty Director, Garwood Center for Corporate Innovation
 Center for Open Innovation
 Haas School of Business
 University of California, Berkeley

Education

BA, Economics, Yale University, Summa Cum Laude
 MBA, Stanford University, with Highest Honors
 PhD, Business Administration and Public Policy, Haas School of Business, UC Berkeley

Positions Held

At Haas since 2003
 2005 - present, Adjunct Professor, Haas School of Business
 2003 - present, Executive Director, Center for Open Innovation, Haas School of Business
 1997 - 2003, Assistant Professor and Class of 1961 Fellow, Harvard Business School
 1983 - 1995, Vice President of Marketing and Business Development and other product marketing positions, Plus Development Corporation, an entrepreneurial subsidiary of Quantum Corporation

External Service and Assignments

- Member, Editorial Board, *Research Policy* and *California Management Review*
- Academy of Management - BPS, OMT, TIM Divisions
- Ad hoc reviewer, *California Management Review*, *Research Policy*, *Journal of Economic Behavior and Organization*, and *Industrial and Corporate Change*
- Board member, *Journal of Engineering and Technology Management*

Current Research and Interests

- Innovation
- Organizing, structuring, and managing internal and external research and development
- Technology-based spinoffs and corporate venture capital
- Managing intellectual property
- Comparative industry evolution in high-technology industries between the US, Japan, and Western Europe

Selected Papers and Publications

- “Hierarchical Segmentation of R&D Process and Intellectual Property Protection: Evidence from Multinational R&D Laboratories in China,” with Xiaohong Quan. *IEEE Transactions on Engineering Management* 57, no. 1 (2010): 9-21.
- “Understanding the Advantages of Open Innovation Practices in Corporate Venturing in Terms of Real Options,” with Wim Vanhaverbeke and Vareska Van de Vrande. *Creativity and Innovation Management* 17, no. 4 (2008): 251-258.
- “Open R&D and open innovation: exploring the phenomenon,” with Oliver Gassmann and Ellen Enkel. *R&D Management* 39, no. 4 (September 2009): 311-316.
- *Open Business Models: How to Thrive in the New Innovation Landscape*. Harvard Business School Press, 2006.
- *Open Innovation: The New Imperative for Creating and Profiting from Technology*. Harvard Business School Press, 2003.
- “Environmental Influences upon Firm Entry into New Sub-Markets: Evidence from the Worldwide Hard Disk Drive Industry.” *Research Policy* 32, no. 4 (2003): 659-678.
- “The Differing Organizational Impact of Technological Change: A Comparative Theory of National Institutional Factors.” *Industrial and Corporate Change* 8, no. 3 (1999): 447-485.

Teaching

- Managing Innovation, MBA 290I
- Introduction to the Management of Technology, MBA 290A
- Innovation in Services and Business Models, MBA 290T

Honors and Awards

- Honoris Causa Doctorate from Universitat de Vic, 2014
- Leading Through Innovation Award, 2009
- Book *Open Business Models* named one of Top Ten Books on Innovation by *BusinessWeek* magazine, 2006
- Named as one of the Scientific American Top 50 Business and Technology leaders for 2003
- Book *Open Innovation* named Best Business Book on Innovation by *Strategy and Business* magazine in 2003
- Received NEDO/METI scholarship for research on spin-offs, March, 2003
- Appointed Sasakawa Foundation Research Fellow, Haas School of Business, January 2002, and January 2003
- Appointed Class of 1961 Fellow, Harvard Business School, 1999
- Awarded Robert Noyce Memorial Fellowship in Industrial Competitiveness from the Intel Foundation, 1995-1997
- Awarded Outstanding Graduate Student Instructor at UC Berkeley, May, 1996

